

*Domov důchodců Ústí nad Orlicí
Cihlářská 761, 562 01 Ústí nad Orlicí*

MĚSÍČNÍK

**DOMOVA DŮCHODCŮ
Ústí nad Orlicí**

12. číslo/ Prosinec 2022

Po přečtení, prosím, předejte dalšímu obyvateli!

Milé čtenářky, milí čtenáři,

prosinec je pro mnohé z nás nejkrásnější čas. Ale i období adventu má své kouzlo a tajemství. V tomto čase krátkých zimních dnů a tmavých večerů před Štědrým dnem se připravujeme na Vánoce. K přípravám patří tvoření vánočních dekorací – adventní věnce, svícný, vánoční ozdoby. Také pečení vánočního cukroví krásně provoní naše domovy a svátečně nás naladí.

Adventní čas je doba, kdy každý rád vzpomene na své dětství, atmosféru vánočního chystání a milá setkávání s blízkými.

Vánoce jsou časem splněných přání. Člověk nemá nic vzácnějšího a cennějšího než čas. Rozdávejme radost, lásku, pohodu, nejen v době adventu a Vánoc.

I u nás v Domově jsou přípravy na adventní čas a Vánoce v plném proudu. A pak už si jen budeme užívat vánoční zpívání s dětmi, návštěvy blízkých, pohádky, cukroví a třeba i vánoční punč.

Krásný adventní čas a klidné vánoční svátky Vám přeji

Eva Plívová a Dana Matoušková

Vaše sociální pracovnice

Co nás čeká v prosinci

5. 12. OD 13.30 HOD.

MIKULÁŠSKÝ PRŮVOD

Mikuláš se svou družinou Vás každého navštíví na pokoji a pravděpodobně Vás obdaruje drobnou nadílkou. Už nyní zavzpomínejte na své dětství nebo dětství svých dětí a připravte si básničku ☺

19. 12. OD 14.00 HOD.

KLAVÍRNÍCI ZE ZUŠ

Jako již tradičně, i letos nás navštíví děti z klavírního souboru pod vedením paní učitelky Šejnohové. Přijďte se vánočně naladit na jídelnu v 1. patře budovy B.

20. 12. OD 9.30 HOD.

VÁNOČNÍ MUZIKOTERAPIE

Zveme Vás na muzikoterapii s Kájou, při které si nejen zazpíváme, ale také zahrajeme a společně se zasmějeme. Těšíme se na Vás na jídelně v 1. patře budovy B.

21. 12. OD 13.30 HOD.

VÁNOČNÍ KAVÁRNIČKA

Srdečně Vás zveme na poslední společné posezení v letošním roce. Rozkrojíme jablíčka, po vodě pustíme oříšky a ochutnáme cukroví a vánoční punč.

Okénko ředitelky

Milí obyvatelé a vážení kolegové,
užili jsme si krásný a slunečný podzim, ten však už definitivně vystřídala zima. Rok 2022 vstupuje do posledního měsíce. První adventní neděle odstartovala, zapálili jsme první svíčku na adventním věnci, rozsvítili vánoční strom u pergoly, výzdoba Domova přibývá každým dnem. Pro někoho z nás je adventní čas jedno z nejkrásnějších období v roce, pro někoho období plné emocí a vzpomínek na naše blízké, pro jiného stres a shon. Budeme doufat, že všechny dny nebudou jenom pochmurné, že se objeví i sněhová nadílka, která nám umocní tu pravou vánoční atmosféru, užijeme si pečení cukroví, tradičních dobrot, teplých nápojů a milých slov a přání.

Když se ohlédnu zpět a trochu bilancuji ten letošní rok, tak nebyl úplně jednoduchý. Covid vystřídala válka na Ukrajině, enormně se zvýšily ceny energie, potravin a pohonných hmot. Na druhou stranu jsme přece s nikým nepodepsali smlouvu, že život bude pouze krásný, spravedlivý a snadný. Víme, že abychom si vážili toho dobrého, musíme někdy přijmout i to negativní.

Musím uznat, že se událo mnoho věcí, ale více určitě bylo těch povedených. Užili jsme si mnoho krásných společných akcí,

získali jsme nějaká ocenění, něco nového jsme v Domově vybudovali, snažíme se neustále zlepšovat prostředí, aby se Vám zde dobře žilo a nám pracovalo.

Touto cestou bych také chtěla vyjádřit poděkování všem našim zaměstnancům za celoroční práci, která není jednoduchá, ale když se dělá s láskou a srdcem, tak přináší minimálně dobrý pocit z dobře odvedené práce.

Protože se blíží Vánoce, tak si dovolím vyslovit jedno přání.

Noste často úsměv na tváři, ten nic nestojí a vždycky potěší.

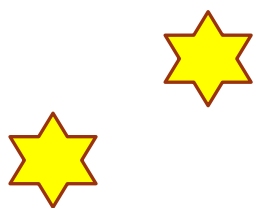
Přeji Vám hlavně vše, co se nedá koupit ani zabalit - zdraví, lásku, trpělivost, dobré myšlenky,...

KRÁSNÉ VÁNOCE a vše dobré, ať Vás provází po celý rok 2023.

A na samý závěr si dovolím připojit oblíbený citát:

„Na světě nejsou nejkrásnější věci, ale okamžiky“.

K. Čapek

Vaše ředitelka

Pranostiky na prosinec

- ✓ Není-li prosinec studený, bude příští rok hubený.
- ✓ Když v prosinci hrom ještě hučí, v roce příštím stále vítr fučí.
- ✓ Lepší Vánoce třesuté než tekuté.
- ✓ O svatém Mikuláši snížek často práší.
- ✓ Svatá Lucie noci upije a dne nepřidá.
- ✓ Mléčná dráha v prosinci jasná, bude v příštím měsíci úroda krásná.
- ✓ Na svatou Lucii jasný den, urodí se konopí i len.
- ✓ Když v prosinci mrzne a sněží, úrodný rok na to běží.
- ✓ Svítí-li na den svatého Štěpána slunce, bude drahé ovoce.

Kdy je nejkratší den a nejdelší noc?

Zimní slunovrat, během kterého je Slunce nejnižše nad obzorem, přichází letos ve středu 21. prosince 2022 přesně ve 22:50 hodin. Čeká nás **nejdelší noc a nejkratší den**.

 Co víme o Mikulášovi

Mikuláš není vymyšlená pohádková postava jako třeba čert. On skutečně žil. Narodil se v bohaté rodině roku 260 ve městě Patra v jižním Turecku. Vypráví se o něm, že pomohl chudému sousedovi, který měl tři holčičky. Třikrát tajně vhodil do jeho domu měšec s penězi a souseda zachránil před bídou. Časem Mikuláš rozdal veškerý svůj majetek a stal se biskupem ve městě Myře. Staral se o sirotky, pomáhal vdovám a všem chudým a pronásledovaným. Dokonce se o něm vypráví, že když byl v Myře hladomor, zázračně namnožil bochníky chleba. Celý život pomáhal lidem, které stihlo nějaké neštěstí. Dožil se devadesáti let. Po smrti byl všude uctíván a prohlášen za svatého. A tak si Mikulášovu štědrost lidé připomínají každým rokem v celé Evropě. Pátého prosince, v předvečer jeho svátku, chodí Mikuláš v doprovodu anděla a čerta. Mikuláš je oděn jako biskup. Má bílé roucho, na hlavě vysokou, do dvou špic vybíhající čepici, které se říká mitra. V ruce drží dlouhou, pastýřskou hůl, nahoře stočenou a zdobenou, které se říká berla. Všechny děti rozradostňuje svou nadílkou.

21 nejhezčích vánočních

pohádek

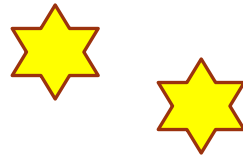
Pravé české Vánoce jsou plné pohádek. Zabaví děti při čekání na Ježíška, doplňují pohodu a laskavost slavnostního večera, čile se o nich debatuje při rodinných vánočních sešlostech na Boží hod i na Štěpána a scénky i hlášky z těch nejlepších umíme po mnoha společných letech zpaměti. Které ale jsou ty nejlepší a nejoblíbenější, na které se těšíme každé Vánoce?

Milovníkům pohádkových příběhů dělá radost především Česká televize: premiérovou pohádku vysílá každý Štědrý večer už od roku 1993. Někdy je to trháček, jindy propadák, ale vždycky si můžete spravit chuť u pohádky, kterou zatím žádná jiná nepřekonala. Ano, všichni víme, o které je řeč. Zveme Vás na velkou pohádkovou vánoční jízdu!

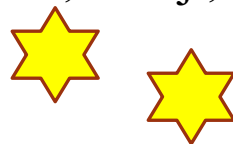
A jak jsme jednadvacet filmů vybírali? Podle různých žebříčků a anket minulých let, ale také podle hodnocení diváků. Chtěli jsme také, aby v seznamu byly staré i nové kousky a zastoupení v něm měli všichni známější pohádkoví režiséři. A aby se nám pohádky nehádaly, seřadili jsme je podle roku vzniku.

1. Pyšná princezna (1952)

„Rozvíjej se poupátko, nejkrásnější z květů, od rána až do noci, budeš vonět světu...“ zpívá se v nejstarší pohádce z našeho přehledu. Pyšná princezna režiséra Bořivoje Zemana je sice lecčím s poplatná době vzniku a neobešla se bez socialistické ideologie, přesto patří mezi klenoty vánočních pohádek. Natáčelo se na Hluboké, v Telči, na Panské skále či na Dolském mlýně, princezna s princem se po skončení natáčení skutečně vzali (a pak zase rozvedli, ale to jiná pohádka) a princezna Krasomila, kterou si zahrála Alena Vránová, se dokonce stala nejoblíbenější pohádkovou princeznou v anketě filmového festivalu v Karlových Varech v roce 1997. Když běžela Pyšná princezna v kinech, vidělo ji přes osm milionů diváků, zato v televizi se poprvé vysílala až po třinácti letech. A hláška? No přece „Odvolávám, co jsem odvolal, slibuji, co jsem slíbil!“

2. Hrátky s čertem (1956)

Předlohou pro film byla pohádková divadelní hra Jana Drdy, kterou napsal za nacistické okupace v roce 1942. Po válce se Hrátky s čertem objevily jako rozhlasová hra, stejní herci z tehdejšího souboru Národního divadla v Praze si zahráli i ve filmu. Pohádkové kostýmy i kulisy navrhl výtvarník Josef Lada. Vladimír Ráž a Alena Vránová, známí z pohádky Pyšná

princezna, už byli v době natáčení manželé – i když v Hrátkách s čertem k sobě tak docela nepatřili. Vránová hrála princeznu Dyšperandu, Ráž démonického čerta dr. Solferna.

3. Dařbuján a Pandrhola (1959)

O pár let později natočil režisér Martin Frič podle dalšího námětu Jana Drdy pohádkovou filmovou komedii s Jiřím Sovákem, Rudolfem Hrušínským a životní rolí Smrt'áka pro Václava Lohniského. Do češtiny film vnesl název záhadné nemoci „moribundus“, ve filmu se používaly stejné kulisy jako ve filmu Hrátky s čertem.

4. Princezna se zlatou hvězdou na čele (1959)

Krásná princezna Lada, jejíž čelo zdobí zlatá hvězda (Marie Kyselková), poněkud slabý pan král (František Smolík), hodná chůva (Jarmila Kurandová), spravedlivý a zpívající princ Radovan (Josef Zíma) a hlavně padouch jak se patří, Martin Růžek v roli krále Kazisvěta: to je veršovaná pohádka režiséra Martina Friče. Velká část se natáčela v ateliérech, přesto se ve filmu alespoň krátce mihne zámek Průhonice a hrad Kokořín. Pan král měl štěstí, že při natáčení nepřišel o oko: korunkou mu ho málem vypíchla princezna Lada.

5. Byl jednou jeden král (1959)

Filmová hláška: „Já jsem tajtrlík? Ty seš tajtrlík!“, klasika podle pohádky Sůl nad zlato Boženy Němcové a k tomu dva špičkoví komici, Jan Werich (král) a Vlasta Burian (rádce Atakdale) ve své první a poslední barevné roli: to je další pohádka, která nás pravidelně baví o Vánocích. Ze vzpomínek se zdá, že natáčení si užívali zejména Miroslav Horníček (krásný princ), Miloš Kopecký (chytrý princ) a Lubomír Lipský (chrabrý princ). Při natáčení jedné scény režisérovi Bořivojovi Zemanovi řekli, že princové určitě nezapíjeli jídlo vodou nebo čajem a chtěli víno. Po páté lahvi režisér nařídil přinést čaj. Když se pak novináři pana Horníčka ptali, jak je možné, že hraje krásného prince, herec opáčil: „...když může Miloš Kopecký hrát chytrého prince...?“ Kamenný most, ze kterého se ve filmu sype sůl (ve skutečnosti prý šlo o bílý písek) najdete u Staré Hlíny na Třeboňsku, na stejném místě, kde se o pár desítek let později natáčela pohádka Z pekla štěstí.

6. Šíleně smutná princezna (1968)

„...Znám jednu starou zahradu, kde hedvábná je tráva, má vrátka na pět západů a mně se o ní zdává. Tam žije krásná princezna, má opálenou pleť...“ Znáte? Aby ne, slavná filmová pohádka Šíleně smutná princezna. Právě tohle zpívá princ

Václav Neckář, když na lodičce veze princeznu Helenu Vondráčkovou zámeckým parkem v Blatné. Hudební pohádka plná nádherných písniček Jana Hammera mladšího je dalším z klenotů režiséra Bořivoje Zemana, nezapomenutelné jsou i dialogy královských rádců Darka Vostřela a Josefa Kemra. A navíc si všimněte: je to jedna z mála pohádek bez kouzel a nadpřirozena. „Páni! A do týhle rodiny já se mám přiznít. Tatíček nemůže vidět krev, a tak pořádá popravy.“ Kujme pikle!

7. Tři oříšky pro Popelku (1973)

Vánoční klasiku z dílny režiséra Václava Vorlíčka s hudbou Karla Svobody a krásnou Libuškou Šafránkovou si oblíbili diváci nejenom u nás, ale dokonce i ve Skandinávii. V Norsku mají Popelku tak rádi, že si ji přetočili po svém; remake se jmenuje Tři přání pro Popelku. Klíčové scény Vorlíčkova kultovního filmu se natáčely na německém zámku Moritzburg, zatímco v macešin statek filmaři proměnili kousek hradu Švihov. Okolím po místech natáčení vede pohádková stezka, podíváte se třeba k rybníku, kde skončily macecha s Dorinkou. Mimochodem u scénky v sadu, když Vincek (Vladimír Menšík) ořezává větve, se mihne jedna z proslulých filmových chyb:

v zasněžené krajině v dálce je vidět sloup elektrického vedení.
A nejlepší hláška? „Pojď dolů! Pojď ty nahoru!“

8. **At' žijí duchové (1977)**

Pro spoustu kluků byla Leontýnka první velká filmová láska a říkají, že na světě neexistuje lepší pohádka než tahle, plná smíchu, radosti, dětské bezstarostnosti a pohodové atmosféry. A také skvělých triků s trpaslíky! Co na tom, že Jiří Sovák alias rytíř Brtník z Brtníku ve skutečnosti děti nesnášel a že místo Alpy Francovky při natáčení pil čistou vodku. Hájovna Baba, kde je „hajný lesa pán“, se nachází jihozápadně od Prahy v Malém Chlumci, samoobsluha byla v Mníšku pod Brdy, natáčelo se také na náměstí Jiřího z Poděbrad v Novém Kníně a samozřejmě na hradě Krakovec. Pohádku plnou skvělých triků natočil Oldřich Lipský, scénář napsali Zdeněk Svěrák a Jiří Melíšek, hudbu složil Jaroslav Uhlíř.

9. **Čarodějův učeň (1977)**

Něco mezi hororem a pohádkou: to je animovaný film režiséra Karla Zemana. Zpracoval ji na žádost západoněmecké televize podle lužickosrbské legendy z přelomu 17. a 18. století, a to technikou ploškové animace. Zeman papírové „plošky“ doplnil skutečnými záběry mlýnského kola, ohně či vody. S filmem i jeho autorem se seznámíte v Muzeu Karla Zemana v Praze.

10. Jak se budí princezny (1977)

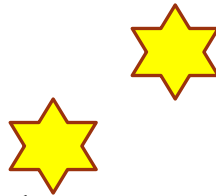
Další pohádkou po legendárních Třech oříšcích pro Popelku byl pro režiséra Václava Vorlíčka film Jak se budí princezny. V upravené verzi na motivy Šípkové Růženky s hudbou Karla Svobody se objevila spousta známých herců v čele s Vladimírem Menšíkem. Natáčelo se na hradech Roštejn, Pernštejn, Orlik u Humpolce, na Křivoklátě a na zámku Konopiště. A objevila se tu i stopa po Popelce: v pohádce si zahrál stejný plášť jako ten, který o pár let dřív nosila Libuše Šafránková.

11. Princ a Večernice (1978)

Hned po adaptaci moderní Šípkové Růženky natočil Václav Vorlíček další pohádku, tentokrát na motivy příběhu Boženy Němcové O Měsíčníku, Slunečníku a Větrníku. V roli krále se opět objevil Vladimír Menšík, jemuž sekunduje v roli šaška František Filipovský, ale všechny včetně Libuše Šafránkové zastínil démonický Mrakomor aneb Radoslav Brzobohatý. Jeho sídlem byla zřícenina hradu Krakovec u Rakovníka, závěrečný souboj prince s jedním z nejpadochovatějších padouchů českých pohádek se ovšem natáčel na Troskách v Českém ráji. Filmaři se zastavili také na zámcích Ploskovic a Hrádek u Nechanic, ve skalním městě v Adršpachu, na Kopicově statku a v tenkrát zdevastované „měsíční“ krajině v okolí Mostu.

12. Tři veteráni (1983)

Příběh dělostřelce Pankráce, dragouna Bimbáce a kuchaře Serváce podle předlohy Jana Wericha opentlil hláškami Zdeněk Svěrák, režie se ujal Oldřich Lipský a k tomu všemu flašinet hrál hudbu Jaroslava Uhlíře „...není nutno, není nutno, aby bylo přímo veselo..." Výsledkem byla poetická pohádka, která dnes patří do zlatého fondu české kinematografie. Ve filmu si zahrála obec Dobrovíz, klika od flašinetu letěla do rybníka Labeška v Průhonickém zámeckém parku, hory se natáčely ve slovenských Roháčích a princeznin nos (ve skutečnosti „pouze“ dva a půl metru dlouhý, o delší verzi se postaral Jan Švankmajer) putoval německým Quedlinburgem, Průhonicemi a přes Střelecký ostrov až na Karlův most v Praze. Představitelé tří veteránů se znovu v jednom filmu potkali o dva roky později při natáčení Slavností sněženek, celá plejáda herců ze Tří veteránů se také objevila ve filmu Vesničko má středisková.

13. S čerty nejsou žerty (1984)

Báječná pohádková komedie o jednom pekelném omylu, dvou kamarádech a třech potrestaných hříšnicích podle pohádky Boženy Němcové Čertův švagr, provázená hudbou Jaroslava Uhlíře, se vysílala na Štědrý den v roce 1986. Natáčelo se v roubeném mlýně ve Střehomi nebo v Pekelných dolech,

několikrát přitom hořelo a režisér Hynek Bočan později vzpomínal: „Čerti pro mě byli naprosto nová zkušenost, nový žánr. A Lucifer Heřmánek mi moc pomohl. Byl první natáčecí den, řekl jsem – kamera – a on začal řídit. Doslova! Koukal jsem jako blázen. Šel jsem za ním a říkám mu: ‚Karle, co to děláš? Ty jsi zešílel!‘ A on: ‚Co je? To je čert! Co čert? To je Lucifer. To takhle prostě musím.‘ Nechal jsem ho tedy hrát a tu postavu udělal dokonale. Hned se toho chytl Nárožný a s gustem se vyřadil na svém přiopilém kaprálovi.“ Vzpomínáte na jeho hlášku „Máchale, zase ti to spadlo! Asi vítr!“ – anebo „Je to rebel! Při zatýkání tři vojáky těžce zranil, dva zhmoždil a jednoho zesměšnil.“

14. Sedmero krkavců (1993)

Novodobou tradici vlastních štedrovečerních pohádek zahájila Česká televize v roce 1993 přinejmenším neobvykle: pohádkou Sedmero krkavců režiséra Ludvíka Ráži, temným a drsným příběhem s téměř hororovými scénami. Příliš často se v televizi neopakuje, ale za podívání rozhodně stojí: bratři-krkavci se usadili na zřícenině hradu Boskovice, natáčelo se také v Lednicko-valtickém areálu, v prostorách Janova hradu, hradu Pernštejn a ve skanzenu na Veselém Kopci.

15. Nesmrtelná teta (1993)

Stará pohádka Karla Jaromíra Erbena o Rozumu a Štěstí, zfilmovaná režisérem Zdeňkem Zelenkou podle vlastního scénáře, tehdy s cenou 45 milionů korun patřila k nejdražším českým filmům. Než se Nesmrtelná teta dostala na vánoční obrazovky, už ji v kinech vidělo bezmála šest set tisíc diváků. Roli Závisti psal Zelenka přímo pro Jiřinu Bohdalovou, natáčelo se na zámcích Sychrov a ve Vranově nad Dyjí, Kopicově statku v Českém ráji, ve skanzenu Kouřim a na zámku Horšovský Týn. A hláška? „Pěkně jsem dnes s králem pro mládenečka šibeničku smluvila...“

16. Princezna ze mlejna (1994)

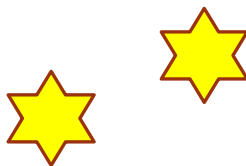

V roce 1994 se diváci na Štědrý večer podívali s režisérem Zdeňkem Troškou do jižních Čech, kde vodník s čertem, knížepán a mladý vandrovník s dopomocí mravenců a lišky rozehráli souboj o ruku mlynářovy dcery Elišky. Pokud budete hledat malebný mlýn, máte smůlu: byl postaven jen kvůli natáčení. Místní ale dokonale mátl: jeden pán se u něj zastavil a podivoval se, že sem jezdí už čtyřicet let na houby a nikdy si ho nevšiml. Hláška: „Mohl bys mi učesat záda? Já bych totiž chtěl, aby mi to zítra slušelo. Jdu totiž požádat Elišku o ruku.“

17. Lotrando a Zubejda (1997)

Moderní pohádka coby volná adaptace Čapkových pohádek Loupežnické a Doktorské, natočená podle scénáře Zdeňka Svěráka režisérem Karlem Smyczkem, pobavila diváky na Štědrý den v roce 1998. V příběhu plném životních moudr a laskavého humoru se objevuje hrad Valečov, skanzen Veselý Kopec, hrad Zvíkov a několik bulharských městeček. Pokud se chcete vydat za skutečným loupežníkem Lotrandem, o němž psal Karel Čapek, musíte zamířit do Jestřebích hor: dodnes tam má svou jeskyni. Hláška: „A je to tuplovanej doktor. On je totiž Dr Nec a Dr Voštěp!“

18. Anděl Páně (2005)

Další zasněženou pohádku natočil režisér Jiří Strach. Příběhem provází diváky sehraná dvojka, tedy popletený anděl Petronel (Ivan Trojan) a čert Uriáš (Jiří Dvořák). Anděl Páně se točil na Šumavě, hlavně na hradě Kašperk a na Mouřenci, tedy v kostele sv. Mořice, scénky z tržiště pocházejí z Křivoklátu, interiéry filmaři našli na hradě Českém Šternberku. Možná jste postřehli, že pohádkové nebe je plné svatých, které hrají herci se stejným křestním jménem. Svatého Josefa tak hraje Josef Abrhám, Veronika Žilková sv. Veroniku, Aňa Geislerová sv. Annu, Martin Huba sv. Martina, Petr Čtvrtníček sv. Petra, Matěj

Hádek sv. Matěje a Lucie Bílá sv. Lucii. Podobně účinkují ve filmu Gabriela Osvaldová jako archanděl Gabriel a Michal Horáček jako archanděl Michael. Výjimkou jsou jen Jiří Bartoška a Klára Issová jako Pán Bůh a Panna Marie. Připomeňme jejich dialog: „Panebože, co to tady děláte?“ – „Trochu zbytečná otázka, když jsi vševědoucí, ne? A neber svoje jméno nadarmo!“

19. Sedmero krkavců (2015)

Opět „krkavčí“ příběh Boženy Němcové, ale docela jiný pohled než Ludvík Ráža zvolila o dvacet let později režisérka Alice Nellis, hlavní roli si zahrála Martha Issová. Fantasy pohádka s nádhernými kostýmy, vtipnými dialogy a úžasnou přírodou se natáčela na Zvíkově, na Slovensku v Muzeu oravské dědiny v Zuberci a v Moravském krasu.

20. Anděl Páně 2 (2016)

Stejná hlavní dvojice jako ve filmu Anděl Páně, jiný příběh, ale podobně krásné scény: ve dvojce se o ně postaraly Český Krumlov a Leděč nad Sázavou. Už se těšíte na trojku? Ivan Trojan alias Petronel prý řekl, že když do kina přijde milion diváků, kývne na natáčení filmu Anděl Páně 3. V Česku viděly film v kinech přibližně tři miliony diváků, na štědrovečerních

obrazovkách se pohádka objevila v roce 2017. Tak kdy se dočkáme?

21. O vánoční hvězdě (2020)

Podle filmařů by štědrovečerní pohádka měla být laskavá, měla by zajiskřit humorem a dobro musí zvítězit nad zlem. A také, jak říkal Václav Vorlíček, by měla být natočená v zimě, na sněhu. Potvrdily to Tři oříšky pro Popelku, Anděl Páně i štědrovečerní pohádka roku 2020 režiséra Karla Janáka. Příběh O vánoční hvězdě nabídl nádherné kostýmy, zajímavé téma hvězd, které se dobíjejí láskou, bílé trpaslíky a hlavně dobrou hereckou sestavu: Tereza Ramba a Aňa Geislerová, bratři Hádkové, Vojtěch Kotek, Ondřej Sokol a princeznu v podání Leonie Brill z Německa. Natáčelo se na Slovensku v Muzeu oravské dědiny v Zuberci a na zámcích Karlova Koruna, Kačina a na zámku Žleby.

Vánoční přání

Byl Štědrý večer – tajemný svátek, který přináší mnoho radosti... Malá Anička, dcerka bohatého statkáře, upřeně hleděla na rozzářený stromeček. Dostala nespočet dárků, ze kterých měla velikou radost. Zahleděla se na zlatého andílka zavěšeného úplně nahoře na stromečku. Na okamžik se jí začaly klížit oči. Když znovu procitla, stál před ní veliký zlatý anděl a promluvil k ní:

„Aničko, přej si něco a já ti to splním. Je Štědrý den a já ti chci udělat radost.“ Anička se nejprve polekala, protože nikdy žádného anděla neviděla. Pořád si myslela, že se jí to jenom zdá, přesto však přemýšlela, co by si ještě mohla přát. Vždyť má tolik hraček a mnoho nových dnes ještě dostala.

Anděl trpělivě čekal na Aniččino přání. „Pokud si nemůžeš vzpomenout, řekneš mi to zítra,“ pronesl po chvíli a proměnil se opět v malého andílka.

Anička nikomu o svém tajemném setkání s andílkem neřekla. Druhého dne se po obědě šla s rodiči podívat na náves. Každoročně se tam hrával příběh Ježíška narozeného před dvěma tisíci lety v Betlémě. Vystupovala tu i opravdová zvířátka, ovečky a beránci, a zpívaly se vánoční koledy. Příběh

Ježíška, který se narodil v naprosté bídě a po celý život konal veliké zázraky, zaujal mnoho lidí ze vsi.

Zde Anička potkala svou nejlepší kamarádku Gábinku. Byly stejně staré a nebylo dne, aby nebyly spolu. Společně pletly věnečky z jarního kvítí, zpívaly písničky, povídaly si, hrály. Aniččini rodiče byli rádi, že jejich jediná dcerka má takovou hodnou kamarádku. Gábinka pocházela z chudé rodiny, měla ještě šest sourozenců. A peněz nebylo nazbyt... Malé políčko za polorozpadlou chaloupkou sotva uživilo devět hladových krků.

Tentokrát byla Gábinka velmi smutná. Svěřila se Aničce, že si přála k Vánocům panenku, ale nedostala ji, protože prý byly potřebnější výdaje, jak povídal tatínek... Kromě toho byla letos malá úroda kvůli velikému suchu. Aničce bylo Gábinky líto. Ani se jí nechtěla chlubit tím, kolik hraček dostala ona. Večer Anička seděla u rozsvíceného stromečku. V mysli se jí stále promítalo dnešní setkání s Gábinkou. Zahleděla se opět na zlatého andílka a ten se po chvíli proměnil ve velkého anděla.

„Už znáš své přání, Aničko?“

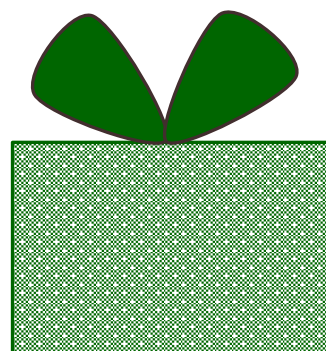
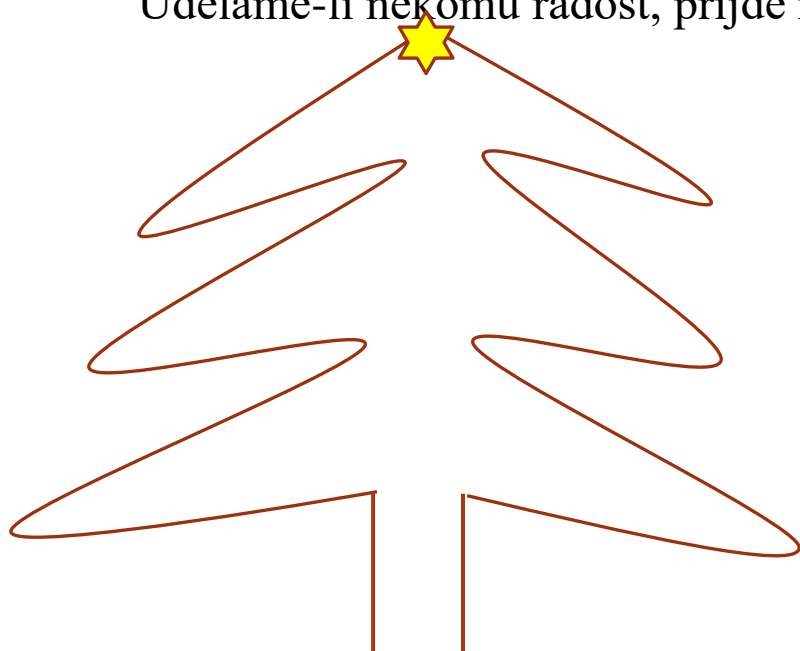
„Ano, znám. Přála bych si, abys Gábince nadělil pod stromeček panenku, kterou si z celého srdce přála.“ Anděl přikývl a

pochválil dívku, že chce udělat radost druhému a nemyslí jen na sebe.

Když se druhého dne děvčátka setkala, vyprávěla Gábinka, jak dnes ráno našla na okně velikou krabici s překrásnou panenkou. A hned nadšeně popisovala, jak panenka vypadá. Má modré oči s dlouhými černými řasami a světle vlnité vlásky. Je oblečená do růžových šatiček s bílými krajkami. Dokonce má i lesklé bílé botičky. Na krku má barevné korálky a ve vlasech zapletenou velikou mašli.

Anička se tajemně usmívala a měla velikou radost. Gábince však o zlatém andílkovi nic neřekla. Vše zůstalo Aniččiným velkým tajemstvím. A když večer stála opět u stromečku, andílkovi v tichosti poděkovala. Ten navždy zůstal malou ozdobou a nikdy více už nepromluvil...

Uděláme-li někomu radost, přijde radost i k nám...

Trénujeme paměť

1. Odkud pochází tradice zdobení vánočního stromečku?
Poradíme, že stejné zemi vděčíme za adventní věnec.
 - a) Německo
 - b) Rusko
 - c) USA
2. Co znamená advent pro křesťany?
 - a) závěr liturgického roku
 - b) začátek liturgického roku
 - c) jedná se o postní období
3. Advent mimo jiné symbolizuje také daná barva. Jaká to je?
 - a) fialová
 - b) zelená
 - c) oranžová
4. Třetí svíčka na adventním věnci by měla být?
 - a) stříbrná – protože se zapaluje o stříbrné neděli
 - b) fialová – jako je i advent sám
 - c) růžová – jedná se o svíčku přátelství
5. Kterou svíčku dříve lidé zapalovali a Štědrém dnu na adventním věnci?
 - a) pátou, symbolizuje Ježíše Krista
 - b) přeci tu čtvrtou
 - c) žádnou, není potřebu
6. U tradice adventního věnce ještě chvíli zůstaneme. Kde najdeme ten největší na světě?
 - a) Salzburg
 - b) Berlín
 - c) Mariazell

7. Proč slavíme sv. Barboru?

- a) Věřila v Boha i přes otcův zákaz, ten jí nakonec st'al hlavu.
- b) Šířila dobro, pomáhala chudým i nemocným, až jí samotné nezbylo vůbec nic.
- c) Založila několik útulků a hospiců.

8. Pohádka Tři oříšky pro Popelku je prostě vánoční klasikou. Víte, kde se natáčela scéna, kde Popelka ztratila svůj střevíček?

- a) zámek Hohenschwangau
- b) zámek Neuschwanstein
- c) zámek Moritzburg

9. Vánoce milujeme snad všichni. Vlivem náboženství se ale po celém světě neslaví. A nás zajímá, kde je neslaví 24. ani 25. prosince?

- a) Dominikánská republika
- b) Čína
- c) Bahamy

10. U našich sousedů v Německu nadělují dárky hned dvě kouzelné bytosti. Záleží totiž na daném regionu. Kdopak to je?

- a) Chriskind a Děda Mráz
- b) Santa Claus a Chriskind
- c) Chriskind a Weihnachtsmann

Správné odpovědi: 1a, 2b, 3a, 4c, 5a, 6c, 7a, 8c, 9b, 10c.

Smějeme se

Obžalovaný byl předvolán k soudu o Vánocích. Soudce se ptá předvedeného muže: „Za co jste tady?“

„Za předčasné vánoční nákupy.“

„To přece není žádný přestupek. Jak brzy jste nakupoval?“

„Dvě hodiny před začátkem otvírací doby.“

Vlčák se dívá na vánočně vyzdobenou jedličku v obýváku a zasněně si povzdechne: „Můj pán je jednoduše nejlepší. Který pes může říct, že má doma záchod, a ještě s elektrickým osvětlením?“

Paní učitelka se ptá Pepíčka: "Pepíčku, co jste měli letošní vánoce pod stromečkem?"

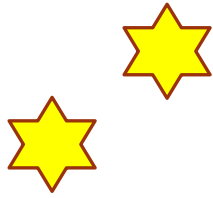
A Pepíček odpoví: "Stojan, paní učitelko."

Jenda píše Ježíškovi: "Milý Ježíšku, mám malé kapesné, a proto mi, prosím, přines pod stromeček bubínek, trumpetu a pistoli na vodu. Dědeček mi dá peníze, abych nebubnoval, starší sestra mi dá peníze, abych netroubil, a brácha mi dá peníze, abych po něm nestříkal vodou."

Povídá Pavel kamarádovi: „Já se tak těším na Vánoce.“

„To dostaneš tolik dárků?“

„To ani ne, ale nebudu se muset koupat, protože ve vaně je kapr.“

Vánoční

Fráňa Šrámek

Po sněhu půjdu čistém, bílém,
Hru v srdci zvonkovou.
Vánoční země je mým cílem.
Až hvězdy vyplovou,
Tu budu blízko již. A budu ještě blíž,
Až noční půjdu tmou.

Tu ztichnu tak, jak housle spící,
a malý, náhle dětinný,
a v rukou žmole beranici,
včarován v ticho mýtiny,
tu budu blízko již. A budu ještě blíž,
svých slz až přejdu bystriny.

Mír ovane mne, jak by z chléva,
V němž vůl a oslík klímají,
Světélka stříknout zprava, leva,
Noc modrá vzlykne šalmají,
Tu budu blízko již. Ach, jsem tak blízko již,
Snad pastýři mne poznají..

Jak jsme se měli v listopadu

Ještě jsme si užívali příznivého počasí venku, vyráběli jsme podzimní dekoraci a pekli svatomartinské rohlíčky.

Hráli jsme Bingo a vánočně jsme zdobili prostory Domova.

Rozsvítili jsme vánoční strom, zaspívaly nám u něj děti ze ZUŠ Ústí nad Orlicí a pan farář požehnal našemu adventnímu věnci.

Zdroje:

<https://www.kudyznudy.cz/aktuality/21-nejhezcich-vanocnich-pohadek>

<https://www.alik.cz/v/vanoce/2>

<https://www.femina.cz/zabavny-kviz-pro-vsechny-milovniky-vanoc/9/>

http://www.gml.cz/prof/podlena/receptar/Pranostiky/12_pran.html

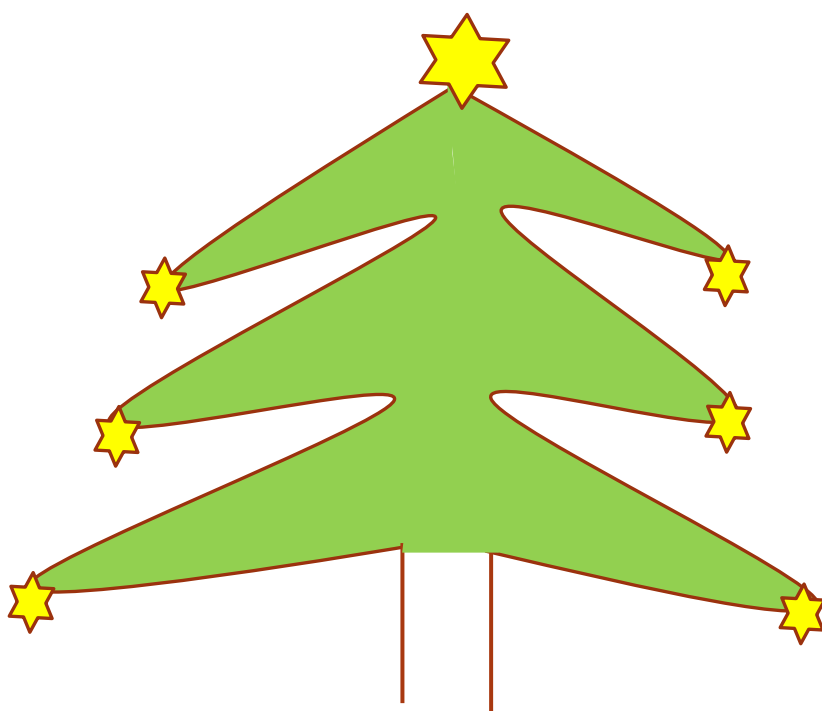
PRANOSTIKY ROKEM KROK ZA KROKEM, Albatros Praha, 2006, Z. Kovaříková, Viola, Lyčková, ISBN 80-00-01989-2

Z pohody do pohody. Jaroslava Pechová, Halina Trsková. Foxo s.r.o.Books Print Olomouc. Praha 2021. Pojišťovna VZP, a.s.

Časopis Darina. Vydavatelství: Bc.Barbora Rýdlová, Klimkovice. ISSN 2336-4866, MK ČR E 21752. Rozšiřuje: Mediaprint & Kapa spol. s.r.o.

ČESKÉ VÁNOCE. Josef Lada. 1995. ISBN 80-86140-27-X.

Adventní pohádky. 24 pohádek pro vánoční čas. Dana Doležalová. Fragment 2020, 1.vyd.

KRÁSNÉ VÁNOCE VÁM VŠEM !!!